

19/12/2025

Μαθητές της Κατερίνης στη Θράκη: ιστορία, τόπος και συνύπαρξη

/ [Παιδεία και Πολιτισμός](#)



Την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη επέλεξε για δεύτερη συνεχή χρονιά το 3ο Γενικό Λύκειο Κατερίνης για να πραγματοποιήσει τη σχολική εκδρομή των τελειόφοιτων μαθητών του, από τις 14 έως τις 17 Δεκεμβρίου 2025.

Μετά από πρόταση του καθηγητή του σχολείου, Δρ. Πάρη Παπαγεωργίου, φιλόλογου και αρχαιολόγου, και τη σχετική έγκριση του Διευθυντή του Σχολείου, κ. Γιάννη Παντελίδη, το πρόγραμμα Δράσεις Ιστορίας Μνήμης Πολιτισμού συνέβαλε στη διαμόρφωση της φετινής εκδρομής, γνωρίζοντας στους μαθητές την πολιτισμική και ιστορική ταυτότητα της περιοχής. Την εκδρομή συνόδευσαν επίσης οι καθηγητές κ. Γιάννης Αναγνώστου, φιλόλογος, Carina Bisle, φιλόλογος γερμανικής γλώσσας, και Νίκος Ρέχας, γυμναστής.

Στην πόλη της Ξάνθης τους μαθητές υποδέχτηκε, εκ μέρους του προγράμματος, ο Νίκος Κοσμίδης, Πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων του ΙΟΤΠ και Υπ. Διδ. Αρχιτεκτονικής (ΔΠΘ), ο οποίος παρουσίασε στα παιδιά σημεία της πόλης που αναφέρονται στις πολιτισμικές ετερότητες του τόπου. Η περιήγηση ξεκίνησε από το μνημείο των τεσσάρων νεκρών Χριστιανών και Μουσουλμάνων καπνεργατών της απεργίας της 11ης Ιουνίου 1928. Στη συνέχεια, οι μαθητές περπάτησαν στην περιοχή όπου βρίσκονταν η εβραϊκή συναγωγή και το κέντρο της εβραϊκής κοινότητας. Στο σημείο αυτό, ο κ. Κοσμίδης τους ενημέρωσε για την εξόντωση της κοινότητας στην Τρεμπλίνκα, καθώς και για τις σχετικές δράσεις που το πρόγραμμα έχει αναπτύξει με στόχο τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης.

Ο περίπατος των μαθητών συνεχίστηκε στην περιοχή όπου συνυπάρχουν, στον ίδιο δρόμο, ο Ορθόδοξος Ναός του Αγίου Ελευθερίου, ο Αρμενικός Ναός της Παναγίας και το Τέμενος Χουρριέτ, προσφέροντας ένα ζωντανό παράδειγμα διαθρησκειακής συνύπαρξης στον αστικό χώρο. Σημαντικό μέρος της επίσκεψης αποτέλεσε η παρουσία τους στην περιοχή των Καπναποθηκών, όπου ενημερώθηκαν για τη σχέση της Παλιάς Πόλης με το εργατικό και βιομηχανικό παρελθόν της Ξάνθης, το οποίο αποτυπώνεται έντονα στον συγκεκριμένο αστικό χώρο. Ξεναγήθηκαν στις εγκαταστάσεις του Ιδρύματος Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης, γνώρισαν το πολιτιστικό έργο του για τη διάδοση των παραδοσιακών και σύγχρονων τεχνών και είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν ζητήματα που αφορούν την ταυτότητα της Θράκης. Επισκέφθηκαν τέλος την έκθεση παραδοσιακών πομακικών φορεσιών που φιλοξενείται στην Καπναποθήκη «Π».

Στην Κομοτηνή, οι μαθητές συνάντησαν τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαρωνείας κ. Παντελεήμονα και τον Σοφολογιότατο Τοποτηρητή Μουφτή κ. Σερίφ Δαμάδογλου Γιασιάρ. Ο Σοφολογιότατος υποδέχτηκε τους μαθητές και τις μαθήτριες στο ιστορικό Γενί Τζαμί, όπου παρουσίασε τον χώρο προσευχής καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά της καθημερινής ζωής των πιστών μουσουλμάνων. Οι μαθητές και οι συνοδοί εκπαιδευτικοί παρατήρησαν τα

αρχιτεκτονικά και διακοσμητικά στοιχεία του τεμένους, θέτοντας ερωτήματα για την αραβική καλλιγραφία, την απουσία εικονιστικών παραστάσεων, καθώς και για βασικές πτυχές της ισλαμικής θεολογίας. Στη συνέχεια, επισκέφθηκαν τον Ναό Κοιμήσεως της Παναγίας, ο οποίος αποκαταστάθηκε προσφάτως στο αρχικό του κάλλος με προσωπική επιμέλεια του οικείου Μητροπολίτη. Ο Σεβασμιότατος υποδέχτηκε τους μαθητές στον χώρο και, αφού μίλησε για την ιστορία του ναού, αναφέρθηκε εκτενώς στις κοινωνικές, δημογραφικές, οικονομικές και γεωπολιτικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Θράκη. Τόνισε ότι η Εκκλησία, στο πλαίσιο του φιλανθρωπικού της έργου, δεν διακρίνει τους πολίτες με βάση το θρήσκευμά τους και υπογράμμισε τον ρόλο των θρησκευτικών λειτουργιών στην αρμονική συμβίωση των πολιτών. Παράλληλα, σημείωσε ότι ο φιλανθρωπικός και κοινωνικός ρόλος της Εκκλησίας αποτελεί το δεύτερο σκέλος της αποστολής της, καθώς η κύρια διακονία της είναι ο αγιασμός των πιστών. Τέλος, εξήρε τη σημειολογία της απόφασης των καθηγητών και των μαθητών να πραγματοποιήσουν την εκδρομή τους στη Θράκη και ευχήθηκε οι συμμετέχοντες μαθητές να βρεθούν από τον επόμενο Σεπτέμβριο και πάλι στην περιοχή ως φοιτητές του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, το οποίο αποτελεί βασικό πυλώνα ανάπτυξης και ανανέωσης για τον τόπο.

Μεταξύ άλλων μνημείων, οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να επισκεφθούν το ταφικό μνημείο του Κιουτουκλού Μπαμπά, όπου ενημερώθηκαν από τον κ. Κοσμίδη για την ιστορία του χώρου, τις βασικές διαφορές μεταξύ Σουνιτικού Ισλάμ και Μπεκτασισμού, καθώς και για την πρόσφατη αναγνώριση της κοινότητας των Αλεβιτών Μπεκτασήδων της Θράκης ως διακριτής θρησκευτικής κοινότητας από την Ελληνική Πολιτεία. Ο κ. Παπαγεωργίου αναφέρθηκε επίσης στην ύπαρξη του Τεκέ του Αμπντουλλάχ Πασά στην Κατερίνη, καθώς και στην οικογένεια Μπεκτά, η οποία μεριμνούσε για τη φροντίδα του χώρου πριν αυτός περάσει στη διαχείριση του Δήμου Κατερίνης.

Η Κατερίνη διαθέτει και αυτή τα δικά της χαρακτηριστικά ως προς τη θρησκευτική της ταυτότητα, με ιδιαίτερη αναφορά στην ύπαρξη της μεγάλης προσφυγικής κοινότητας των Ελλήνων Ευαγγελικών, με καταγωγή από την ευρύτερη περιοχή της Ορντού του Πόντου. Οι Ευαγγελικοί πρόσφυγες ίδρυσαν στην Κατερίνη την περιοχή των «Ευαγγελικών», με κέντρο την εκκλησία τους. Το 2024 η κοινότητα και η πόλη της Κατερίνης εόρτασαν τη συμπλήρωση 100 ετών από την ίδρυση της πρώτης, η ιστορία και η προσφορά της οποίας έχουν καταγραφεί σε ειδικό τόμο με συνεπιμέλεια του κ. Παπαγεωργίου.

Ο Διευθυντής του σχολείου, κ. Παντελίδης, ευχαρίστησε τους θρησκευτικούς λειτουργούς για την υποδοχή, καθώς και το πρόγραμμα για τη συμβολή του στον

θεματικό εμπλουτισμό της φετινής εκδρομής.

Από την πλευρά του, ο Πρόεδρος του Δεκαπενταμελούς Συμβουλίου του Σχολείου, Γιώργος Λαγδάρης, μεταφέροντας και τις εντυπώσεις των μαθητών από την εκδρομή, σημειώνει:

«Η σχολική εκδρομή στη Θράκη, η διαμονή στην Ξάνθη, αλλά και η επίσκεψη στην Κομοτηνή, την Αλεξανδρούπολη και την Καβάλα θα μείνουν ανεξίτηλες στη μνήμη μου αλλά και των υπόλοιπων μαθητών. Και αυτό γιατί ο επισκέπτης στις περιοχές αυτές, και κυρίως στην Ξάνθη όπου διαμείναμε, έχει την αίσθηση ότι βρίσκεται σε έναν τόπο με δύο πρόσωπα που συνυπάρχουν και διαλέγονται αρμονικά μεταξύ τους και με τον χρόνο. Τα βουνά και η θάλασσα, ο Χριστιανισμός και το Ισλάμ, η δυτικότροπη αρχιτεκτονική και τα ανατολικά κτίσματα, αλλά και οι συμπεριφορές των ανθρώπων, διαμορφώνουν μια μοναδική ταυτότητα».









